

der allerede er sket. Hvis det er rigtigt, synes jeg, der er Grund for det højtærede Finansudvalg til at tage under Overvejelse, hvordan man kan forhindre Gentagelser af den Slags Ting i Fremtiden, thi det er dog ganske meningsløst, at Forholdene, efter at man har ofret saa mange Penge paa Ombygningen af en Station, saa bag efter skulle vise sig at være af den Beskaffenhed, som Tilfældet er her.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om forskellige Spørgsmaal af lokal Interesse og da først henvende mig til den højtærede Trafikminister.

Kaster man et Blik paa Kortet over Midtjylland, vil man straks se, at de sidst vedtagne Jernbaneanlæg ikke gavne Horsens. Tværtimod er Byen bleven stiftmoderligt behandlet, og Lovgivningsmagten har en Pligt til at bøde paa den Uret, der er tilføjet Byen. Ved Vejle—Give-Banens Forlængelse til Herning og ved Anlægget af Funder—Bramminge-Banen berøves Horsens By en Del af det Opland, der hidtil har hørt til Horsens og rettelig hører til her. Dertil kommer, at begge de nævnte Baner umuliggøre det for Horsens at konkurrere med saavel Aarhus som Vejle i Midtjylland. At sende Varer med Banen fra Horsens over Vejle—Herning-Banen eller over Skanderborg—Silkeborg ad Funder—Bramminge-Banen vil næsten være umuligt; dette maa staa alle klart. Det er da en Livsbetingelse for Horsens By, at der anlægges en normalsporet Bane mod Vest, hvorved Horsens kommer i Forbindelse med Midtjylland.

Jeg vil her gøre det høje Ting opmærksom paa, at Horsens lige har ofret 400,000 Kr. paa Udvidelse og Uddybning af sin Havn. Byens Handelsstand staaer parat til at udnytte denne Udvidelse, og det er hævet over al Tvivl, at der her er Betingelse for ny Forretning, nyt Arbejde og Trivsel i Byens Erhvervsliv. Men den nye Bane er nødvendig. Jeg skal ikke her udvikle en detailleret Plan om den nye Banes Retning. Jeg henviser blot til, at da Jernbanelovene vare til Behandling her i Tinget, faldt et Forslag om en ny Bane over Rask Mølle, Nørre Snede, Ejstrup med ganske ringe Minoritet. Der var en stærk Stemning for en saadan Bane, og jeg beklager meget, at den ikke blev vedtagen. I Stedet vedtoges der en Bestemmelse, hvorefter den smalsporede Horsens—Tørring-Bane kan forlænges til Thyregod og den smalsporede Horsens—Bryrup-Bane til et Sted paa Funder—Bramminge-Banen. Denne Bestemmelse har dog ikke større

Værdi. En Forlængelse af de smalsporede Baner vil ikke faa nævneværdig Fordel for Handelsstanden i Horsens saa lidt som for Befolkningen, der bor Vest for Horsens.

Det var i det hele en stor Fejl, at man anlagde disse Baner, saavel som mange andre, smalsporede. Disse smalsporede Baner ere Levninger fra Højres Tid, og de ligge som et Vidnesbyrd om det Snæversyn, der raadede hos Højre, da det havde Magten. Man var Bypatrioter, men ganske paa kinesisk Maner. Der skulde rejses en Mur om hver enkelt By til dens Beskyttelse, og for at hindre den ene By i at gøre Forretning i den andens Opland anlagdes disse smalsporede Jernbaner, der helst skulde ende blindt et Sted ude i Landet. Nu sukker Handelsstanden i Horsens over disse dumme Baner, som Højre prakkede den paa; thi for at en driftig Handelsstand kan klare sig i vore Dage, er det nødvendigt, at Forbindelsen med Omverdenen er saa fri og let som mulig.

Jeg beder den højtærede Trafikminister se med Velvillie paa denne Sag. Jeg ved, at han har modtaget et Andragende fra de store Kommuner mellem Rask Mølle og Ejstrup samt fra Horsens Byraad og Handelsforening. Jeg ved, at Generaldirektøren finder Projektet tiltalende, og jeg haaber, at man inden alt for lang Tid kan naa til et Resultat i denne Sag, der er af den yderste Vigtighed for Horsens By.

Medens jeg taler om Jernbaneforholdene, vil jeg gerne sige nogle Ord om Horsens Station. Jeg sigter hermed ikke til selve Stationsbygningen, men derimod til Stationspladsen med Perroner, Lade- og Lossespor. Vi staa atter her overfor en Levning fra den Tid, Højre havde Magten. Man kan i det hele taget gaa fra den ene Købstad til den anden, og overalt vil man se, hvorledes Banegaardsforholdene ere ordnede paa en rent ud elendig Maade. Man har indrettet alt efter Øjeblikket, man har undladt at ekspropriere Grunde, medens disse vare billige, og man har handlet uden ringeste Forudseenhed. Horsens Stationsplads er 80 Alen bred, og paa denne smalle Strimmel Jord har man to Perroner, de ordinære Spor til de passerende Tog samt Læsse- og Lossesporene.

Enhver kan forstaa, at der her er en ganske urimelig snæver Plads, hvorved Arbejdet ved Losning og Ladning i høj Grad besværliggøres. Dertil kommer, at Forholdene ere indrettede saa uheldigt, at man